

Sto - ti - síc krát po zdra - vu ji, k to - bě lás ku ob no - vu ji:

ach mé, ach mé po zdra - ve ní bu - diž te be zve le - be ní.

1. Stotisíckrát pozdravuji,
k tobě lásku obnovuji:
ach mé, ach mé pozdravení
budiž tebe zvelebení.
2. Budiž zdráva, vychválená,
Panno Matko oslavená,
s hvězdami korunovaná,
v lásce Boží vychovaná.
3. Hrdličko má, ó ptáčku můj,
ach holubičko, když jsem tvůj,
abych s tebou prozpěvoval,
Syna tvého vychvaloval!
4. Ó květná, pěkná zahrado,
v níž se pase bílé stádo
beránkův, ovčiček milých,
duše v Bohu vyvolených.
5. Tvé bílé kvíty miluji,
růži červenou schvaluji,
pod stínem tvých ratolesti
odpočívat chci s radostí.
6. Stotisíckrát pozdravuji
a silu tvou vypravuji,
ó Ženo nepřemožená,
ó Panno neporušená!
7. Pozdravuji, pozdravuji,
jenž tě nad všechno miluji,
můj poklade roztomilý,
má perličko v každé chvíli.
8. Buď zdráva, nebeská bráno,
bezpečná všech nás obrano,
naděje všech putujících,
čerpadlo všech se plavících.
9. Včelička jsi, ó Panenko,
muže neznajíc, Milenko,
zbírej z nás sobě sladkosti,
zbav nás vši světa hořkosti.
10. Tak skonávám pozdravení,
lásky k tobě oznámení,
s tímto dárkem nepohržůj,
buď tvůj vínek, nezavrhňj.